

14. september – Povišanje Svetega Križa A – B – C

*Pomnoži nam vero, da bomo v nespameti križa spoznali tvojo moč in modrost.
(Iz glavne prošnje)*

Prvo berilo

4 Mojzes 21,4-9

Tiste dni se je ljudstvo naveličalo potovanja. Govorili so zoper Boga in Mojzesa: "Zakaj sta nas izpeljala iz Egipta, da umrjemo v puščavi? Kajti ni kruha ne vode; in ta borna jed se nam že gabi." Tedaj je Gospod poslal med ljudstvo strupene kače; pikale so ljudi, tako da je mnogo ljudstva iz Izraela umrlo. Tedaj je ljudstvo prišlo k Mojzesu in so rekli: "Grešili smo, ker smo govorili zoper Gospoda in zoper tebe. Prosi torej Gospoda, da od nas vzame kače!" Mojzes je prosil za ljudstvo. Nato je Gospod rekel Mojzesu: "Naredi si strupeno kačo in jo obesi na drog! Kdor koli je pičen in jo pogleda, bo živel." Mojzes je napravil bronasto kačo in jo obesil na drog. Če je koga kača pičila in se je ozrl na bronasto kačo, je ostal živ.

Drugo berilo

Filipljanom 2,6-11

Jezus Kristus je bil v božji podobi, pa ni imel za plen, da je enak Bogu, ampak je sam sebe izničil, podobo hlapca vzel nase, postal podoben ljudem in bil po zunanosti kakor človek. Ponižal se je, in je bil pokoren do smrti, smrti na križu. Zato ga je tudi Bog povišal in mu dal ime, ki je nad vsa imena, da se v Jezusovem imenu pripogne vsako koleno, teh, ki so v nebesih, na zemlji in pod zemljo, in da vsak jezik prizna, da je Jezus Gospod, v slavo Boga Očeta.

Tisti čas je rekel Jezus Nikodemu: Nihče ni šel v nebesa kakor tisti, ki je prišel iz nebes, Sin človekov. Kakor je Mojzes povzdignil kačo v puščavi, tako mora biti povzdignjen Sin človekov, da bi vsak, kdor vanj veruje, imel večno življenje. Bog je namreč svet tako ljubil, da je dal svojega edinorojenega Sina, da bi se nihče ne pogubil, kdor veruje vanj, ampak imel večno življenje. Bog namreč ni poslal Sina na svet, da bi svet obsodil, marveč, da bi svet po njem zveličal.

V razmislek

Z nobenim krščanskim simbolom se ne srečamo tako pogosto kot s križem; in noben simbol nam ni postal tako samoumeven kot križ. Ker ga imamo v premnogih situacijah vsak dan pred očmi, je v veliki meri izgubil svojo moč znamenja. Ne vidimo ga niti kot znamenje sramote niti kot znamenje zmage. Tako vedno znova potrebujemo spodbudo, da se zavemo pomena križa.

Za prve Kristjane je bil križ velik izziv, ki pa je odražal največjo sramoto in najgloblje ponižanje, ki bi se lahko pripetilo človeku.

Tudi danes se srečujemo s križem tam, kjer trpijo ljudje in kjer nas spominja na njihovo trpljenje. Križ nam glasno sporoča – nič na tem svetu ni popolno; naše načrte, ideale in sanje prekrizajo razočaranja, bolezni in udarci usode. Križ nas kot opozorilo opominja, da so smrt in z njo trpljenje in nepravilnost še naprej prisotni na svetu tudi po Kristusovem dejanju odrešenja. V našem življenju vedno ostajamo v senci križa, na koncu pa nas bo vse ujela smrt.

In vendar je zasramovani, od Boga na videz zapuščeni in na križu usmrčeni Jezus iz Nazareta obujen iz smrti v življenje. S tem Božjim ravnanjem se spremeni pomen križa. S tem ko križanega pokliče v življenje, se Bog zoperstavi vsemu trpljenju in nepravilnosti, vsemu nesmislu in smrti kot dokončnemu koncu.

Kristus mora vzdržati trpljenje, zapuščenost in obup vse do grenkega konca. Ampak s tem se je Bog poistovetil z vsemi prestrašenimi in obupanimi ljudmi in se je izkazal kot tisti, ki nas spremlja vse do smrti. Križ nam tako pravi – Bog nam je blizu v nepravilnosti, trpljenju in smrti, ki so še vedno del našega življenja. S tem postane križ tudi znamenje tolažbe in upanja, saj je Jezus, ki je na križu pretrpel zapuščenost od Boga in umrl, vstal v življenje in ni ostal v smrti. Križ simbolizira vero, v kateri smemo upati preko vsega upanja. Nič, kar se nam pripeti, ni nesmiselno, saj se lahko tudi v na videz nesmiselnih situacijah čutimo varne v Božji ljubezni.

S smrtjo in Kristusovim vstajenjem svet navzven ni postal drugačen in ni postal boljši. Če pa se imamo za odrešene, potem smo sposobni sprejeti svet takšen kot je, z vsemi njegovimi temnimi stranmi. Križ kot znamenje odrešenja nas vedno znova pošilja k ljudem in nas vabi, tako nas kot Jezusa, da se brez vdanosti v usodo, postavimo na stran resnice in delamo za svet ter da navkljub vsem razočaranjem in vsem padcem vedno znova začnemo. Verjeti v križ pomeni – ne obupati glede stanja sveta, temveč se truditi za več pravilnosti, svobode in ljubezni, ker je Jezus Kristus premagal na križu greh in smrt in nam pridobil novo življenje.